

2. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 № 4651-VI / Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2013, ст. 88.

3. Марчук Н.О. Настільна книга професійного судді (кримінальне провадження) / Н.О. Марчук, В.В. Касько, Р.О. Куйбіда, М.І. Хавронюк та ін. – К.: «Арт-Дизайн», 2015. – 248 с.

4. Степаненко А.С. Стандарт доказування «поза розумним сумнівом» у кримінальному провадженні: дис. канд. юрид. наук: спец. 12.00.09 / А.С. Степаненко. – Одеса, 2017. – 234 с.

5. Шевчук М.І. Функції суду в сучасному кримінальному провадженні України // Законодавство України: недоліки, проблеми систематизації та перспективи розвитку: – Херсон, – 2014. – С. 177–179.

Мильцева В.С.

аспірант,

*Київський національний університет
імені Тараса Шевченка*

ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЄДИНОЇ СУДОВОЇ ІНФОРМАЦІЙНО-ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ

Актуальність теми дослідження обумовлена тим, що ефективно запровадження інформаційно-комунікаційних технологій в судовій системі України є необхідною передумовою забезпечення здійснення правосуддя, а також спрощення всіх етапів реалізації судочинства. 3-го жовтня 2017 року Верховна Рада України прийняла законопроект № 6232 «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів», яким внесені зміни до процесуального законодавства України, зокрема яке стосується імплементації електронного судочинства [1].

Так, Законодавець вводить поняття «єдина судова інформаційно-телекомунікаційна система». В зазначеному вище законопроекті, визначається, що в судах функціонує єдина судова інформаційно-телекомунікаційна система, що включає в себе можливість подання позову до суду в електронній формі, визначення судді або колегії суддів через автоматичний розподіл справ, можливість зберігання та ознайомлення з матеріалами справи в електронній формі, розгляд справи з застосуванням відео та аудіо засобів, отримання повісток та повідомлень на електронну пошту та СМС та інше.

Відповідно до «Концепції галузевої програми інформатизації судів загальної юрисдикції та інших установ судової системи» [2], реалізація даної концепції дасть змогу вирішити заплановані стратегічні завдання, що сприятиме підвищенню рівня інформатизації судів, ДСА України, інших органів та установ судової системи і забезпечить умови для функціонування Єдиної судової інформаційної системи України та буде відповідати все більш активним та конкретним вимогам громадян з розширення інформації про діяльність судів та установ судової системи.

При цьому Електронний суд розглядається лише як підсистема Єдиної судової інформаційної системи України та відповідно основними складовими цієї підсистеми визначаються: «Забезпечення повної комп'ютеризації процесів судового діловодства, формування єдиного електронного архіву судових документів; забезпечення відкритого доступу учасників судового процесу до інформації шляхом створення відповідних Online-сервісів у мережі Інтернет та встановлення в приміщеннях суду інформаційно-довідкових кіосків; впровадження системи електронної відправки та прийому процесуальних документів із застосуванням електронного цифрового підпису; налагодження системи електронного обміну з базами даних інших державних органів та установ» [2].

Отже, законодавець вбачає запровадження електронного судочинства як системне явище, яке потребує комплексного підходу. По-перше, це пояснюється тим, що Єдина судова телекомунікаційна система повинна керуватись такими завданнями, як: ефективно та актуальне використання інформаційно-комунікаційних технологій, практичне підвищення доступності до правосуддя, повноцінна та цілісна комунікація між усіма учасниками судового процесу та різними державними органами, безпека зберігання матеріалів справи, впровадження високого європейського рівня функціонування судової системи в Україні. По друге, Єдина судова телекомунікаційна система покликана зробити судові органи сучасним правовим інститутом, який гармонійно не тільки співіснує з новітніми інформаційними технологіями, а й ефективно та доступно їх використовує.

При цьому залишаються до кінця не вирішеними питання наповнення електронного кабінету, обміну та отримання даних між судовими органами та різними базами даних та державними реєстрами, повноцінне запровадження європейських стандартів використання електронного цифрового підпису [3] тощо.

Список використаних джерел:

1. Законопроект 6232 «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів» [Електронний ресурс] http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=61415 (дата звернення 06.12.2017).
2. Концепція галузевої програми інформатизації судів загальної юрисдикції та інших установ судової системи [Електронний ресурс] <http://court.gov.ua/userfiles/concept.pdf> (дата звернення 06.12.2017).
3. Закон України «Про електронний цифровий підпис» [Електронний ресурс] Дата оновлення: 02.11.2016 року <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/852-15> (дата звернення 06.12.2017).